

1905-08-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

Indlagt et Fotografi

[Tilføjet med blyant af Emil Hannover

øv. th.:] Rohde

27 . VIII . 1905

Afholdshotellet

Vestregave

Randers.

Kjære Ven

I et ganske nedrigt Sommervejr; et Vejr som paa en Novemberdag, sidder jeg og varmer mig op ved at læse i Frederikke Bruns romerske Dagbøger i et lille Gaardværelse i en gammel Kjøbmandsgaard [nu Afholdshotel]*, som jeg har valgt mig for at være i Nærheden af min Arbejdsplads; naar jeg kigger ud ad Vinduet, ser jeg Gaardens aabentstaaende Bagport, som vender ud imod den gamle Tørvebrygge og i Øjeblikket er upassabel, da Gudenaen er gaaet over sine Bred[-]der og ind i Gaarden. —

Men det var Frederikke Brun, der 1803

*skarp parentes sat af J. R.

[Tilføjet i venstre margen, vertikalt:]

Jeg har vist ganske glemt at meddele Dem, at jeg i sin Tid fik Svar fra Willumsen hvor han takker Dem, fordi De har tænkt paa ham med Hensyn til Porcelænsfabrikken, men at han grumme nødig vil derind igjen og kun den allerhaardeste Nød vil tvinge ham dertil.

[2]

var paa en Tour med Reenhardt i Palæstrina. Og som hun spaserer, eller vandrer maa det da i det mindste hedde i hendes Sprog, i Campagnen underneden, ser hun Blomster fra SofieholmX og hører "die Vögel von Bagswerdsee da, wo die Römer mit dem Siege über Latium die Welt besiegeten". Jeg kan nu ikke finde paa noget saa smukt at sige om Bagswerd, men da

jeg havde læst ovenstaaende, tog jeg imidlertid dette Papir frem ihukommende et Løfte [mon ikke et gjensidigt]* om at skrive til Bagsvær engang imellem.

Uden at prale vil jeg dog sige Dem, at jeg ofte har "tænkt" paa det; men der er skam ikke indenfor vor Horisont sket det mindste, som trængte til skriftlig Meddelelse. —

—

X formodentlig et Sted i Nærheden af Dem

*skarp parentes sat af J. R.

[3]

Min Kone og jeg har moret os med, naar vi ikke har nydt det herlige Landskab ved lange Fodture — hvilket vi har foretaget i rigt Maal — at læse gamle Memoirer og Breve om Italien og grunde over, hvor gammel Gabriele behøver at være for at hun kan se det Sted, hvor hun er undfanget. Vi har saa tænkt os at dette Tidspunkt muligvis kunde falde sammen med den Tid, da De tager den "store Permission" og med Konen og alle Smaapigerne drager over Alperne. Saa ville vi mødes et Sted et lille Stykke Syd for disse og saa i Forening leje os en rigtig god gammel Vetturin af dem med god Plads og Kalesche over Kudskesædet. Saa sætter vi Madammerne og alle Tøse=ne ind i Vognen og kryber selv op til

[4]

Kudskene og saa gaar det i strygende FartX igjennem Umbrien og over Markerne og lige til Porta del Popolo, eller rettere igjennem den og lige op til vor gamle Tarpeiske Klippe, hvor vi lejer to Etager i de to bedste Huse. Ja hvad vi saa mere gjør, behøver jeg ikke at udspekulere.

Men synes De ikke Planen hertil er meget god. Ja, nu kan vi jo drøfte den til Vinter; foreløbigt har jeg et Par Somres Arbejde her. — og det skal være om Sommeren vi rejser; saa er der først rigtig værd at være i Italien. — —

Haaber Deres Hustru og Smaapigerne har det godt; [mine to Damer ere i Kjøbenhavn, da vi kun havde Lejligheden til Feriens Slutning.]* Sender Dem alle Hilsner Deres hengivne Ven
Johan Rohde

—

Xsynes De for resten ikke det var Sjov!

*skarp parentes sat af J. R.

var paa en Tour med Reinhardt i Palestina.
Og som hvi spasser, eller vandrer man der
da i det mindste hedde i hendes Sprag, i
Campagner uendeligheder, ser hvi Blomster
fra Sofieholm^x og hvi "die Vögel von
Bayswerdsee da, wo die Römer mit
dem Siege über Latium die Welt besiegten".

Jeg kan nu ikke finde paa noget saa
smukt at sige om Bayswerd, men da
jeg havde læst ovenstående, tog jeg imid-
ledtid dette Papi frem ihukommende et
Løfte [men ikke et gjensidigt] om at skrive
til Bagover engang imellem.

Men at prøve vil jeg dog sige Dem,
at jeg ofte har "tent" paa det, men
der er saa ikke indblikket vor Horison
sker det mindre, som tænkte til skiff
lig Meddelelse. —

^x Formodentlig et Sted i Nærheden af Dem

Min Kone og jeg har monst os med, naar
vi ikke har nydt det herlige Landskab ved
lange Fodtoure - hvilket vi har fortaget i
vigt Maal - at lese gamle Memoirs
og Brev om Italien og gründe over,
hvor gammel Gabriels bekræftelse at være
for at hun kan se det Sted, hvor hun
er indfanget. Vi har saa lært os at
dette Tidspunkt muligens kunde falde
sammen med den Tid, da De tog den
store "Permission" og med Konen og alle
Smæpigerne drage over Alperne. Saa
ville vi mindes et Sted et lille Stykke Syd
for dissen og saa i Forening lege os en rigtig
god gammel Veksel af dem med god
Plads og Kalesche og Kudsædet.
Saa sætter vi Madammen og alle Tøse-
ne ind i Vognen og krybs selv op til

Kudskem og saa gaar det i stroygende Fald
igjennem Umbrien og over Marken og
lige til Porta del Popolo, eller sætter
igjennem den og lige op til vor gamle
Tapeisteri Klippe, hvor vi ligger to Uger
i de to bedste Huse. Ja hvad vi saa
mer gjor, behøvs jeg ikke at udspikales.
Men synes De ikke Planen helst er meget
god. Ja, vi kan vi jo drøfte den til
Vinter; forløbigt har vi et Par Sommers
Arbejde her. — og det skal vel om Som-
ren vi rejser; saa er det først rigtig vand
at reise i Italien. —

Maake Dem Huskni og Smærpejorn har
det godt i; [omme to Damer er i Kjøben-
ham, da vi kun har et Heflighedsentus Trens
Slutning] Sender Dem alle Helnes
Dem hengime Ven

Johan Broude

* synes De forresten ikke det var Sjov.